

Prezydent R. P. Bierut na dożynkach w Opolu

Wzmóźmy swą pracę, by coraz obfitszy był plon

W ramach ogólnopolskich uroczystości dożynkowych w Opolu, Prezydent R. P. Bierut wygłosił następujące przemówienie:

Obywatele! Prastary zwyczaj ludowy zgromadził nas tu znowu nad Odrą, w piastowskim Opolu, w dawnej stolicy Ziemi Śląskiej — na doroczne święto dożynek.

Słusznie postąpił Związek Samopomocy Chłopskiej, obierając Ziemię Śląską za centrum ogólnopolskich uroczystości dożynkowych. Tu bowiem wśród śląskiego ludu najtrwalej zachowały się i odżyły prastare słowiańskie tradycje ludowe, barwne, słoneczne i radosne obrzędy naszych przodków, którzy gorąco kochali swą ziemię, nie żałowali jej swego trudu, szczerze zraszały ją swym potem, umieli cenić jej plony i radować się z obfitości jej urodzajów.

Lud wiejski czczył tradycję ojców i święcił dawne zwyczaje i obrzędy, które odzwierciedlały jego codzienną łączność z przyrodą i jego potężną więź duchową z ziemią ojczystą. Ale nie tylko gwoli tradycji zbierają się tu tak licznie po całej Polsce obecni władarze polskiej ziemi i przynoszą plon swój żniwiarze. Nie tylko gwoli tradycji płyną tu dziś przez Polskę całą — jak długa i szeroka — wielotysięczne barwne sztafety, wiodące za sobą miliony rzesze ludu pracującego. Takiego zjawiska i takiego zwyczaju nie było w dawnej Polsce.

Czynąc zgola nowym wzbogacili się dziś stare tradycyjne formy, nowym duchem, nową pieśnią i nową nadzieją pulsują dziś serca uczestników staropolskich dożynek i uczestników nowoczesnych pochodów ludowych. Na nowe tory wkroczyło dziś życie Polski i nowymi torami zaczyna płynąć życie i praca jej mas ludowych.

Wyzwoliła się Polska z długotrwałej niewoli, wyzwala się lud polski z długotrwałego upośledzenia. Znajdujemy się jeszcze w pierwszym, początkowym okresie nowego rozwoju Polski i nowych form życia ludu polskiego. Jeszcze wiele ruin otacza nas dookoła i wiele jeszcze trudności przewyższać musi naszą pracę nad odbudową kraju, który barbarzyńca hitlerowski usiłował zniszczyć jak najbardziej.

Ale już dziś wiemy i czujemy coraz mocniej, że nowa droga, po której kroczy Polska Wyzwolona, prowadzi ku lepszej przyszłości, ku większemu dobrobytowi, ku bardziej postępowym i kulturalnym warunkom życia ludzi pracy.

Nikt już też dzisiaj ani spośród przyjaciół, ani nawet wrogów nie wątpi w to, że Polska Wyzwolona

wzrasta w siły, że praca nad jej odbudową daje coraz pomyślniejsze wyniki, że chłop polski zrywa z biernością i upośledzeniem społeczno-kulturalnym, że młodzież polska garnie się coraz bardziej do oświaty i do czynnego udziału w życiu, że naród polski jednoczy się, wzmacnia i nie szczędzi sił dla zabezpieczenia krajowi swemu coraz większej mocy i rozkwitu.

Oto nowy i radosny plon, który składamy dziś swej ojczyźnie, my wszyscy zebrani tu i po całej Polsce, oddani jej całą duszą żniwiarze. Uczynimy wszystko, co w naszej jest mocy, aby plon przyszłych lat był coraz pomyślniejszy i obfitszy.

Jednym z najważniejszych warunków, aby to się stało, jest podniesienie poziomu gospodarczego i kulturalnego wsi polskiej i polskiego rolnictwa.

Nakreślając plany przyszłego rozwoju Polski zmierzamy do jej uprzemysłowienia. Pragniemy, aby kraj nasz przestał być gospodarczo zacofanym, a więc zależnym od innych. Wkładamy w to olbrzymi wysiłek i nie wątpimy, że dzięki odzyskaniu naszych ziem piastowskich i szerokiego dostępu do morza, Polska ma dziś pomyślne warunki, aby stać się rychło zasobnym krajem o rosnącym wciąż przemysle.

Ale rozwój przemysłu jest tylko niezbędnym ogniwem i środkiem do unowocześnienia gospodarki ogólnonarodowej. Zaś w gospodarce tej wielką i okazałą rolę odgrywa i odgrywać będzie nadal nasze rolnictwo. Unowocześnienie metod uprawy, podniesienie techniki i kultury rolniczej, można osiągnąć tylko przy odpowiednim poziomie przemysłu. Przemysł i rolnictwo muszą wzajemnie uzupełniać się, spryskując się wzajemnie rozkwitowi dobrobytu i kultury mas ludowych i całego narodu.

Dlatego też czołowym hasłem naszych tegorocznych dożynek jest: **wzmóźmy swą pracę, ulepszajmy sposoby i metody gospodarowania, uczmy się nowoczesnej techniki, wzmacniajmy swe wysiłki w wykonaniu planów ogólnonarodowych, aby coraz większy, coraz obfitszy plon składać ojczyźnie.**

Obywatele rolnicy! Żniwiarzy i żniwiarze! Młodzieży ludowej! Uczestnicy dzisiejszych dożynek! Witam was serdecznie i pozdrawiam gorąco w waszej codziennej żmudnej pracy, w nauce, zamierzeniach twórczych — i ich wykonaniu, aby przyniosły one plon trwały, obfity i radosny ojczyźnie naszej — Odrodzonej Polsce Ludowej.

Prezydent R. P. i członkowie rządu przyjmują defiladę orszaków żniwnych na uroczystościach dożynkowych w Opolu. Stoją od lewej: wojewoda śląsko-dąbrowski gen. A. Zawadzki, premier Cyrankiewicz, Prezydent R. P. Bierut i marszałek Żymierski.

Wielkie święto wsi polskiej

Imponujący przebieg dożynek w Opolu

(Od specjalnego wysłannika „Dziennika Polskiego“)

W ubiegłą niedzielę trudno było na ulicy miasta Opolia znaleźć opośledzenia. Można było zobaczyć górali w obcisłych wełnianych spodniach, mieszkańców Lubelskiego, Kaszubów, oczywiście setki Ślązaków, ale tych z okolicznych miasteczek i okolicznych wsi, Opolan — mamy na myśli mieszczan opolskich — trudno było wyłowić w tym tłumie ludzi z całej dosłownie Polski. Sam ten fakt świadczy najlepiej o znaczeniu owych ogólnopolskich dożynek, z których okazji te masy ludzi tu zjechały.

Uroczystości dożynkowe poprzedziła inna uroczystość, była nią promocja nowych oficerów Wojska Polskiego, dokonana rankiem przez marszałka Żymierskiego. Właściwe uroczystości dożynkowe rozpoczęła msza, odprawiona przez ks. biskupa Kominka w katedrze św. Krzyża. Wokół katedry zgromadzili się tysiące wiernych, rozłożyli się barwny łańdugi.

Po mszy i podniosłym kazaniu bisk. Kominka, odbyła się najpiękniejsza i najbarwniejsza część uroczystości dożynkowych — pochód dożynkowy. Na trybunie stanęli najwyżsi dostojnicy państwowi z Prezydentem RP, premierem Józefem Cyrankiewiczem, marszałkiem Żymierskim, wicepremierem Korzyńskim oraz ministrem Dąb-Kociem na czele. Rola gospodarza przypadła wojewodzie śląsko-dąbrowskiemu gen. Zawadzkiemu oraz prezesowi Związku Samopomocy Chłopskiej ob. Januszowi.

DEFILUJE WOJSKO

Kiedy Prezydent ze swoją świtą wszedł na trybunę, dano znak i pochód ruszył. Sam pochód dożynkowy poprzedziła defilada wojsk, która poprowadził generał Popławski. Przed trybuną — prezentując się cudownie — poczęły przesuwac się zwarte oddziały piechoty. W cudownym złotym słońcu błyszczały srebrne szable oficerów. Iśnily lufy karabinów, polyskiwały helmy. Tłum, otaczający szczególnie z obu stron trasę defilady, oganował entuzjazm. W okrzykach

na cześć wojska ginie miarowy stukot żołnierskich butów i operator radiowy, chcąc go uchwycić dla setek tysięcy skupionych przy głośnikach radiosłuchaczy, przystawia mikrofon o centymetry od żołnierskich butów.

Popętniamy niedyskreję. — Stoimy o kilka metrów zaledwie oddaleni od trybuny honorowej. Prezydent Bierut uśmiecha się i coś mówi do marszałka Żymierskiego, który lewą ręką — w prawej trzyma buławę marszałkowską — wybija takt marszu. Lufy „bierze” również i premiera Cyrankiewicza. Pałce jego reki wybijają takt marszu na balustradzie trybuny.

Przechodzą ostatnie oddziały wojskowe. Marszałek Żymierski melduje Prezydentowi zakończenie defilady. Prezydent dziękuje mu i zaprasza na trybunę.

BARWY, KOLORY — SETKI BARW

W tym momencie obraz się zmienia. Już z daleka, zamiast zielonych

mundurów żołnierskich widać zbliżające się barwne szeregi. Na przodzie kroczy starosta dożynkowy w białej płócienniej sukmanie. Starosta pochodzi pod trybunę Prezydenta i inuoduje przemarsz orszaku żniwnego.

Pochód otwiera grupa, w której reprezentowane jest całe społeczeństwo polskie. Obok żołnierza kroczy chłop z Krakowskiego, obok urzędnika — leśnik, obok harcerza — ZMW-owiec, obok sztandaru Stronnictwa Ludowego, sztandar Polskiej Partii Robotniczej, Polskiej Partii Socjalistycznej, czy niebieski sztandar OM TUR-u. Bo dziś dożynki nie tylko chłopskie ale i dożynki robotnicze, dożynki i święto inteligencji pracującej.

A potem nieprzerwanym szeregiem płyną szeregi ludzi, z jajażem pędzą przystrojone kłosemi furmanki, krocza członkowie partii politycznych — czerwienią się nad nimi czerwone sztandary. — Idą oddziały organizacji młodzieżowych ze wszystkich stron Polski. Nieposob ich

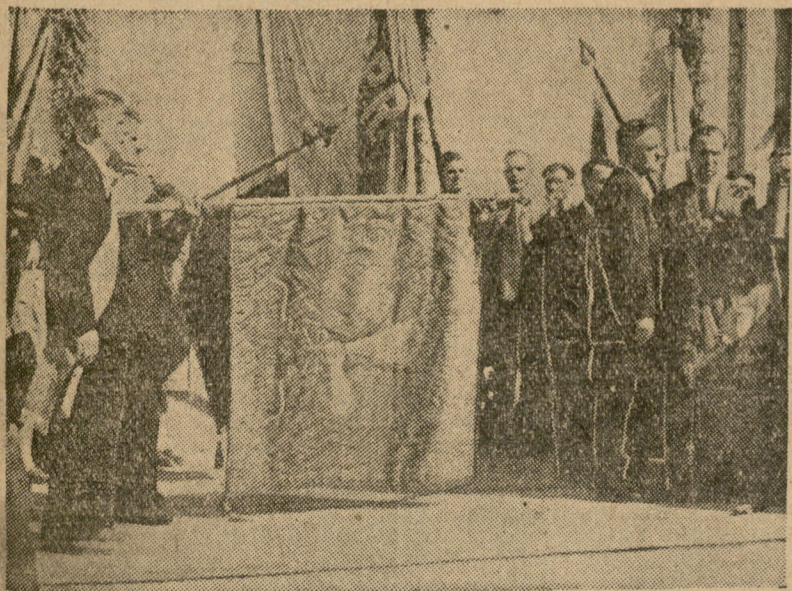

Foto: Węglowski, Ag. „Od A do Z”

W przeddzień dożynek w Opolu odbyło się — jak już o tym donosiliśmy — uroczyste uruchomienie Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach. W ramach uroczystości — w uznaniu zasług załogi położonych przy odbudowie zniszczonego przez Niemców obiektu — wicemin. Rumiński dokonał dekoracji sztandaru fabryki Złotym Krzyżem Zasługi. Odznaczenie to spotyka fabrykę już po raz drugi. Na zdjęciu: wicemin. Rumiński (drugi z prawej) wręcza Krzyż naczelnemu dyrektorowi fabryki inż. Józefowi Szymańskiemu (pierwszy z prawej).

Foto Borek: Ag. „Od A do Z”

Fragm. pochodu dożynkowego. Idzie młodzież gliwicka.

